

วิทยานิพนธ์เรื่อง	มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกภายใต้ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการอาเซียน
คำสำคัญ	มาตรการทางกฎหมาย/การประกอบธุรกิจค้าปลีก/ความตกลงว่าด้วยการค้าบริการอาเซียน
นักศึกษา	ปริฉัตร กองหาโคตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ดร. นิสิต อินทมาโน
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2558

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกในประเทศไทย เนื่องจากปัจจุบันธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่ได้ขยายตัวอย่างมาก ทำให้ผู้ประกอบการค้าปลีกแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นผู้ประกอบการกิจการไทยได้รับผลกระทบอย่างมาก อีกทั้งผู้ประกอบการค้าปลีกสมัยใหม่โดยส่วนใหญ่จะเป็นผู้ประกอบการข้ามชาติ ซึ่งประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายที่มาดูแลควบคุมธุรกิจประเภทนี้โดยเฉพาะ ถึงแม้ว่าจะมีความพยายามร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกยกเลิกไปเมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2558 เนื่องจากร่างกฎหมายดังกล่าวไม่สามารถใช้บังคับในสถานการณ์ปัจจุบันได้ ดังนั้นจึงต้องใช้กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจค้าปลีก และความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคี เพื่อไม่ให้ขัดต่อความตกลงที่ประเทศไทยได้ให้ความผูกพันไว้

จากการศึกษาพบว่า ขณะนี้ประเทศไทยยังไม่มีพันธะผูกพันที่จะเปิดเสรีการค้าบริการในธุรกิจค้าปลีกในข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services: GATS) ประเทศไทยผูกพันที่จะต้องมีการเปิดเสรีก้าวหน้าเป็นลำดับ (Progressive Liberalization) ซึ่งในอนาคตอาจต้องมีการเจรจาเพื่อเปิดเสรีธุรกิจค้าปลีกขึ้นได้ นอกจากนี้ประเทศต่างๆ ทั่วโลกก็ให้ความสำคัญกับธุรกิจค้าปลีกมากขึ้น การสร้างมาตรการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกของไทยจึงไม่ควรจะขัดต่อสนธิสัญญาระหว่างประเทศ เพื่อไม่ให้ต้องมีการแก้ไขมาตรการทางกฎหมายในอนาคต และประเทศไทยยังได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียน โดยต้องผูกพันในกรอบความตกลงว่าด้วยการค้าบริการอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services: AFAS) ปัจจุบันมีข้อผูกพัน

ถึงจุดที่ 10 ซึ่งหากพิจารณาถึงข้อผูกพันการเปิดตลาดชุดที่ 1 ถึง 7 ปรากฏว่า ประเทศไทยผูกพันการเปิดตลาดไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งในทุกสาขาบริการ และมีจำนวนผู้มาขอใช้สิทธิภายใต้พันธกรณีไม่มากนัก อย่างไรก็ตาม ข้อตกลงชุดที่ 8 และ 9 นั้น มีเป้าหมายที่ต้องเปิดเสรีเกินกึ่งหนึ่งจำนวน 80 สาขาบริการย่อย และในสาขาค้าปลีกได้อนุญาตให้คนต่างด้าวถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ในการค้าปลีกที่ผู้ขายเป็นผู้ผลิตเองในประเทศไทยภายใต้ยี่ห้อตนเอง ดังนั้นจึงนับเป็นจุดเริ่มต้นและเปลี่ยนแปลงที่จะนำประเทศไทยไปสู่การเปิดเสรีการค้าบริการในสาขาค้าปลีกอย่างเป็นรูปธรรม

ในประเทศไทยนั้น มีกฎหมายที่ใช้บังคับในการประกอบธุรกิจค้าปลีก ได้แก่ พระราชบัญญัติแข่งขันทางการค้า พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 พระราชบัญญัติผังเมือง พ.ศ. 2518 และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่ากฎหมายมีประสิทธิภาพในการควบคุมธุรกิจค้าปลีกอย่างเหมาะสมหรือไม่ และสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้มากน้อยเพียงใด โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายประกอบธุรกิจค้าปลีกของประเทศอินโดนีเซีย ประเทศมาเลเซีย และสาธารณรัฐเวียดนาม ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในการประกอบธุรกิจค้าปลีกนั้นไม่สามารถแก้ไขได้โดยใช้กฎหมายที่มีอยู่ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องสร้างมาตรการควบคุมกำกับดูแล และมีหน่วยงานเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกโดยตรงมาดูแล และนำกฎหมายต่างประเทศมาเป็นแบบอย่างในการกำหนดมาตรการต่างๆ ซึ่งในประเทศที่ทำการศึกษาพบว่ารัฐบาลของแต่ละประเทศต่างเร่งสร้างมาตรการในการประกอบธุรกิจค้าปลีก เพื่อให้มีประสิทธิภาพรองรับการเปิดเสรีเศรษฐกิจอาเซียน

THESIS TITLE	LEGAL MEASURES CONCERNING RETAIL BUSINESS UNDER ASEAN FRAMEWORK AGREEMENT ON SERVICE
KEYWORDS	LEGAL MEASURES/RETAIL BUSINESS/ASEAN FRAMEWORK AGREEMENT ON SERVICE
STUDENT	PARICHAT KONGHAKOTE
THESIS ADVISOR	DR. NISIT INTAMANO
LEVEL OF STUDY	MASTER OF LAWS BUSINESS LAW
FACULTY	FACULTY OF LAW SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2015

ABSTRACT

The purpose of this research was to study legal measures concerning retail business in Thailand. There is no doubt that modern trade in retailing business is on a verge of expansion. As a result of this massive expansion, the operators of traditional trade are inevitably and substantially affected. Moreover, most of modern traders are foreign modern investors. The country has no laws to control the retail business in particular. Despite this effort, the Retail Business Act, the Draft retail has been canceled in January 2558 due to it does not apply in the present scenario. Thus, there are needs for related law to solve the problems of the retail business and international agreements that Thailand has become member of a party. And comply with the international agreement that the country has been bound.

According to the study, Thailand is not bound to open a free trade in the retail business area under the GAT (General Agreement on Trade in Services) at this moment. It is bound to open a free trade on a progressive basic. Therefore, it is foreseeable in the future that the retail business areas will be required to open a free trade. Moreover, the other countries also concern about this matter. In consequence, extra attention and carefulness should be adopted in handling retail business rules to avoid future amendments and negative effects of the trading business domestically and internationally. Furthermore, Thailand also joined the ASEAN and be bound to the Framework Agreement on Trade in Services ASEAN (AFAS) that is bound to a set of 10, in case of considering the obligation to launch series of 1 to 7, it defines that Thailand is committed

to open market less than one half of all service sectors and the applicant entitled under the agreement is not much. However, a set of 8 and 9 aims to open more than half of 80 of sub-branch services and in retail stores have allowed aliens hold shares more than 70 percent of the retail sellers in cast of custom manufacturers in Thailand are under their own brands. Therefore, it is the beginning and the changes to bring Thailand to liberalize trading services in the field of retail substantially.

The researcher investigates and analyzes many law related to the retail business such as the Trade Competition Act, B.E. 2542 (1999), the Foreign Business Act, B.E. 2542 (1999), the Town and Country Planning Act, B.E. 2518 (1975), the building control Act, B.E. 2522 (1979). The intentions are to analyze an efficiency of law in controlling the retail business and its ability to solve the current problems by comparing with the laws retailers of Indonesia, Malaysia and Vietnam. The study found that problems in the retail business cannot be solved by using the existing laws. The government needs to establish the control measures and institution to operate business retailing directly and also takes an international law as stipulated in the study due to the fact that the government of above-mentioned country respectively accelerate to create measures for the retailers, in order to effectively support the ASEAN economic liberalization.